

Eugen Ionescu

- 1909 Se naște la 26 noiembrie la Slatina, ca fiu al avocatului Eugen Ionescu și al Marie-Thérèse (născută Ipcar).
- 1913 Pleacă cu familia în Franța.
- 1924 Se întoarce în România și își continuă educația la Colegiul Național Sfântul Sava din București și la Colegiul Național „Carol I” din Craiova.
- 1928-1931 Primele apariții ale lui Eugen Ionescu sunt în limba română, cu poezii publicate în revista „Bilete de papagal” a lui Tudor Arghezi, articole de critică literară și o încercare de epică umoristică, *Hugoliada: Viața grotescă și tragică a lui Victor Hugo*. Volumul de debut e un volum de versuri și se numește *Elegii pentru ființe mici*. Cele mai de seamă scrieri în limba română rămân eseurile critice, reunite în volumul intitulat *Nu !*, premiat de un juriu prezidat de Tudor Vianu pentru „scriitori tineri needitați”. Desprindem deja o formulă a absurdului, cartea producând uimire, derută, comic irezistibil. Astfel, după ce atacă figurile majore ale literaturii române din acea vreme, Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu, Ionel Teodoreanu, Tudor Arghezi, Ion Barbu, Camil Petrescu pentru că nu ar fi creat o operă valabilă, Eugen Ionescu revine și susține că ar putea dovedi exact contrariul!
- 1934 Absolvă Facultatea de Litere din București, obținând licența în specializarea limba franceză, apoi este numit profesor de franceză la Cernavodă; mai târziu este transferat la București.
- 1936 Se căsătorește cu Rodica Burileanu.

- 1938 Pleacă la Paris ca bursier. Acolo lucrează ca atașat cultural al guvernului Antonescu pe lângă guvernul de la Vichy. Tot acolo își scrie și teza de doctorat *Tema morții și a păcatului în poezia franceză* pe care nu o va susține niciodată. Numirea sa în postul de atașat cultural la legația României din Paris se datorează politicii pe care Mihai Antonescu, ministrul de Externe a dus-o de a salva mai mulți intelectuali români, trimițându-i ca să lucreze în diplomatie în țările de care erau legați sufletește, pe filo-germani în Germania sau pe filo-francezi în Franța.
- 1950 Prima lui piesă de teatru, *La Cantatrice Chauve* („Cântăreața cheală”) a fost reprezentată la 11 mai, la Théâtre de la Huchette în regia lui Nicolas Bataille, pusă în scenă la sugestia doamnei Monica Lovinescu.
- 1951 Are loc premiera piesei *Lecția*.
- 1952 Se joacă pentru prima dată piesa *Scaunele*.
- 1953 Apare piesa *Victimele datoriei*.
- 1954 Scrie piesa *Amedeu sau scapi de el cu greu*.
- 1955 Apar două noi piese *Jacques sau supunerea* și *Noul locatar*.
- 1957 Se joacă pentru prima dată piesa *Ucigaș fără simbrie*.
- 1959 Scrie una dintre cele mai cunoscute piese ale sale și anume *Rinocerii*.
- 1962 Apare piesa *Regele moare* și volumele *La Photo du Colonel*, publicat la editura Gallimard în colecția Nrf și *Note despre teatrul de avangardă*.
- 1963 Scrie piesa *Pietonul văzduhului*.
- 1966 Teatrul cel mai de seamă al Franței, La Comédie Française, prezintă în acest an, pentru prima dată, o piesă de Ionescu, *Setea și Foamea* și apoi piesa *Regele moare*, este și anul în care publică volumul *Note și contranote*.
- 1967 Scrie piesa *Delir în doi* și publică volumul *Jurnal în fărâme*.
- 1968 Publică volumul de eseuri *Prezent trecut, trecut prezent*.
- 1969 Publică la Geneva volumul *Descoperiri*.

- 1970 Este ales ca membru al Academiei Franceze, devenind prin aceasta primul scriitor de origine română cu o atât de înaltă distincție. În același an scrie piesa *Jocul de-a măcelul*.
- 1972 Scrie piesa *Macbett*.
- 1973 Scrie piesa *Ce formidabilă harababură* și publică volumul *Solitarul*.
- 1975 Scrie piesa *Omul cu valize*.
- 1980 Apare piesa *Călătorie în lumea morților* și volumul *Situații și perspective*.
- 1988 Apare volumul de eseuri *Căutarea intermitentă*.
- 1994 Se stinge din viață la 28 martie, la Paris.
- 2009 Este declarat membru post-mortem al Academiei Române.